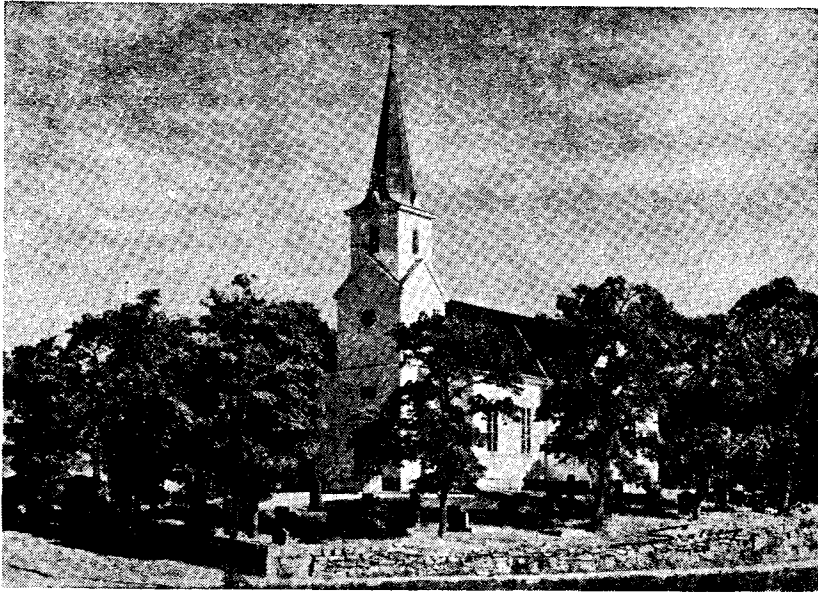

Varteig Menighetsblad

Nr. 9

Nov. 1976

4. årg.

Er du glad i Jesus?

Har du fått det spørsmålet noen gang? Hva vil du svare? Jeg gikk som kristen i flere år og visste at for meg måtte svaret bli nei. Jeg elsket ikke Jesus, bare trodde på ham. Jamen, kristentroen har da ikke med følelser å gjøre, sier du kanskje. Det er rett. Det at du er kristen og står skyldfri overfor Gud er bare på grunn av at Jesus tok deg med opp på korset for snart 2000 år siden. Men skulle noe ha med følelselivet å gjøre, så måtte det være det å leve sammen med Jesus. Husker du hva Jesus spurte Peter om like før han dro herfra? Joh. 21,15. Elsker du meg? Tre ganger svarte Peter ja på det spørsmålet.

Men går det an å elske Jesus da, vil du kanskje spørre. DU greier det ikke. Men dersom du lar Den Hellige Ånd slippe til i livet ditt, så vil glede og kjærlighet vokse fram. Det har du lofte på, Gal. 5,22. Og dette vil først og fremst rette seg mot Jesus.

Og det fantastiske er at når du får erfare avhengigheten og kjærligheten til Jesus, ikke på møte en gang i blant eller noe sånt, men hver dag, da blir du løst fra så mye. Rent praktisk vil det si at du slipper å tenke så mye på deg selv. Jesus blir viktigst, og du får tid og kjærlighet til andre mennesker. Og så slipper du å være så redd for andre. .

Hilsen ex-vertning på Gjøvik.

Hjemmet — samfunnets beste vern

Forts.

Så nevner jeg det som vi kanskje har minst av i vår tid, i hvertfall tror vi at vi har minst av det. Det er å ha tid til vårt hjem og våre barn. Har vi kjærlighet, har vi også tid. Vi må kunne si nei til ting vi ellers kunne ha lyst til, til fordel for våre hjem. — Vår tid synes meg å være for meget preget av møter, komiteer, arbeidsutvalg m. v. Jeg er klar over at noe av dette må til; men jeg er ingen tilhenger av så altfor meget i den retning, fordi jeg vet hvordan det kan ødelegge hjem og forhold. — En ung pike fortalte meg en gang at hennes mor var med i mange slags komiteer og var godt likt. «Hun sa ja til alt, men hjemmet fikk seile sin egen sjø. Det så ikke ut i det hele tatt.»

Vi må — og vi skal ha tid til barna. Som kristne er det vår plikt. Ikke bare mor, men også far skal ha tid for hjemmet. Når det tales om Guds omsorg for oss, så illustreres det gjerne med forholdet far og barn: «Som en Far forbarmer seg over sine barn, forbarmer Herren seg over dem som frykter ham.» Dette «bildet» har ikke lenger sin tidligere innholdsfylde, ikke fordi den himmelske Fars omsorg for sine barn er mindre, men fordi den jordiske fars omsorg for sine barn er det. Og det først og fremst p.g.a. fars «arbeid» — alltid utenfor hjemmet — og hans mangel på tid for hjemmet.

Jeg skal ikke forsøke å analysere dette. Noen enkel og generell løsning på det kan heller ikke gis. Men det skal ligge som en ulmende glo i Fars sinn at han forsømmer sine egne. Han må ikke avskrive sitt hjem med den unnskyldning at han må arbeide for sine. Det måtte være bedre å renonsere på ett eller annet «statussymbol» enn at barna må gi avkall

på sin far. Den som ikke har omsorg for — eller forsømmer sine egne, «han er verre enn en vantro», står det.

Hva med husmoryrket, mors arbeid i hjemmet? I dag synes denne overmåte både fine og viktige gjerning å være ikke så lite nedvurdert. I mange hjem, også der barna ennå er små, synes løsenet å være at mor må ha et arbeid utenfor hjemmet for å skaffe hjem og familie så høy standard som mulig. Skjer dette på bekostning av sann morsomsorg for hjem og barn, er det åpenbart noe fundamentalt galt i tidens tanke og ånd. Vi kjenner uttrykket **Nøkk e l b a r n**; og aner vel noe av hva dette innebærer for den lille. — Vi må være villig til å ofre noe av ytre «verdiløs» stas for å skape en god, varm atmosfære i våre hjem.

Er kjærligheten sann og dyp, makter den å holde ut i livets stormer. Takknemligheten i hjemmet spiller en stor rolle. Barna må ikke læres opp til å ta alt og få alt som en selvfølge. Gavmildhet er en vidunderlig egenskap. Lær barna å gi; gi til medmennesker nær eller fjern som lite eller intet har. La en misjonsbøsse stå og minne om det, eller en fastebøsse, «Brød for verden». Gi med glede, og gjør andre glade. «Den største gleda ein kan ha, det er å gjera andre glad.»

Barna kan læres opp til med små midler å lage mye festlig for utlodning f. eks. eller som gaver til familie og venner ellers ved spesielle anledninger. Det selvlagde er mer verdifullt enn all denne overdådige glitterstasen m. v. som man ser så altfor meget av i førjuls-tiden. Lær barna å være opptatt med å skulle gi, å glede andre! Grunnlov i Guds rike på jord er: «det er saligere (gledeligere) å gi enn å få». Give er din sak på jord, gi og gi med glede!»

Forts. siste side

Allehelgensdagen

den eneste «festdagen» i det festløse kirkehalvår, er såvidt feiret når dette leses. Det er ikke bare dagens navn som bryter med den lange rad av trefoldighetssøndager som hver for seg — Bots- og bededag inklusiv — møter oss med sine rike, vidt forskjellige hovedtemaer; men denne festdagens hovedtema — alle tre tekstrekker med regnet — kan gjerne uttrykkes slik:

✓ **Pilgrims vandring.** — Hva innebærer det? jo, vi ser i ånden den lange rad av pilgrimer i fortid, nåtid og framtid med løftet hode på veg til «løftets land», oppfyllelsen av det **kristne håp**, himlens hjem.

Salme 622 i vår salmebok gir uttrykk for dette slik:

Vers 1 a.

«Hen over jord et pilgrimstog så stille skri-
der frem; — dets sang på alle jordens
språk lovpriser himlens hjem.»

Vers 2.

«Fra slekt til slekt det langsomt skred igjen-
nem tiden frem; — dets sang var Jesu kjær-
lighet, dets lengsel fredens hjem. — Med
verdens tronekrans det gikk, med freidig
hjerter, løftet blick igjennom jordens tåre-
dal mot himlens stjernesal.»

Hvor vi da har grunn til å si med hå-
pets apostel: «Lovet være Gud og vår

✓ Herre Jesu Kristi Far, han som etter sin
store miskunn har gjenfødt oss til et lev-
ende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra
de døde.»

T. T.

En eneste chance

Jeg går gjennom denne verden bare en
gang. Hver god gjerning, hver vennetjenes-
te jeg vil gjøre må derfor gjøres nå. Jeg
må ikke utsette eller forsømme den, for

jeg kommer ikke til å gå denne veien om
igjen.

Hver dag er en sjelden gave, en skinnen-
de mulighet.

Gud har lagt gjerningene foran oss at vi
skal vandre i dem. Langs livsveien ligger
oppgaver og venter på å bli tatt opp.

Stiller du deg til tjeneste?

Herren har bruk for deg!

Menigheten trenger deg!

Oppgavene venter!

Husk: Bare en gang denne veien!

Menighetsbladets økonomi

V.M.'s lesere vil merke seg at en post-
giroinbetalingskort følger som vedlegg til
dette nummer. — Vi regner med at det blir
velvillig mottatt og nyttet til beste for
bladets økonomi, som tross bedring sam-
menlignet med i fjor på denne tid — dog
ikke er noe å rope høyt «hurra» for.

Som kjent har vi i vårt lille blad ingen
antekstgivende annonser. Bladets være el-
ler ikke være avhenger utelukkende av fri-
villige gaver i forbindelse med et årlig
postgirokort til leserne, en kirkeofring på
Bygdedagen og de ikke få gode gaver som
underskrevne har mottatt og kvittert for
i bladet og overlevert kassereren. — For
alt som slik er kommet — og vil komme
inn, vil vi som på en eller annen måte
har med bladet å gjøre, takke.

En spesiell takk denne gang til Normann
Nordengen for mottatt kr. 100.00 som gave
til bladet. Beløpet er overlevert kassereren.

Og til slutt: takk til «Bladgjengen» som
trofast, år etter år, sørger for distribuer-
ing av bladet innen sine soner — til kasse-
reren for velgjort verk, samt til dere som
etter oppfordring eller uten, kommer med
en hilsen i bladet i form av en opplysning,
et personlig vitnesbyrd, en appell og til-
skynding om å komme til Jesus og bli hos
ham — som nå i dette nr.: «Hilsen ex-
varing på Gjøvik».

T. T.

Vår nye biskop

ønskes også fra oss i Varteig varmt velkommen i sitt høye embete. Ettersom vår kjære første biskop i Borg måtte forlate oss, var det nok ingen annen vi så gjerne imøteså som nettopp han som ble vår biskop nr. 2.

Noen av oss har møtt ham og familie foruten i Bispegården, også i prostisammenheng, noen fler i bispedømmemøte. — Siden vil vi nok også få høve til å ønske biskopen og frue velkommen til Varteig.

T. T.

STOFF TIL

Menighetsbladet ønskes mottatt, sokneprestkontoret innen 10. i måneden før bladet kommer ut.

Når det gjelder julenr. som vi regner med leserne får ca. 15. des., bør stoffet være her innen 10. nov.

T. T.

VARTEIG INREMISJON

har virkeuke her i tiden 23.—28. nov. Gjestetaler Hans Gjengedal.

Hjemmet osv.

Forts. f. s. 2

Er atmosfæren i hjemmet god, da fylles livet dag for dag med mange små gleder, og glede er livsmakt. Vi merker nok daglig at vi er feilende mennesker. Vi støter an i så mange ting. Men så får vi lov å gå til Gud med alt. Vi får tilgivelse, vi får kraft hos Ham til å leve videre og leve bedre. Vi retter vår bønn til vår Far i himmelen:

«La for ditt evige livsens lys
mørket vike som blinder vårt øye!
Salv oss og trøst oss i angstens brus,
strømme av nåde skjenk fra det høye!
Ondskapens makt bort fra oss fjern,
freden i hjemmet være vårt vern!
Led oss kun du og trygge vi er.»

J.T.

Slekters gang

Vigde:

Jon Nodvik og Rita Helen Bergerrud den 9. oktober.

Gudstjenester

Søndag 14. nov. — 22. s. e. tref.:

Varteig kirke kl. 11:

Høymesse ved Torset, offer til Kristelig Kringkastingslag.

Kl. 9.30: Søndagsskole.

Søndag 21. nov. — 23. s. e. tref.:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse ved Torset. Dåp. Nattverd.

Søndag 28. nov. — 1. s. i advent:

Varteig kirke kl. 11: Familiegudstjeneste ved Torset. Offer til Østfold søndagsskolekrets. Utdeling av 4 årsboken.

Søndag 5. des. — 2. s. i advent:

Høgheim bedehus kl. 11: Gudstjenestlig møte ved Torset m. fl.

Kl. 9.30: Søndagsskole i kirken.

Søndag 12. des. — 3. s. i advent:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse ved Torset. Offer til Kr. Ungdomsforbund. Nattverd.

HUSK

Hasle menighetscenter!

Postgiro: 3 86 13 58

VARTEIG MENIGHETSBLAD

Utgis av Varteig menighetsråd
ved en redaksjonskomite.

Utkommer med 10 nummer i året

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg